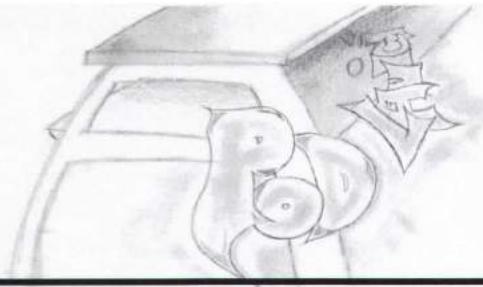

Pod lavicí

Časopis ZŠ Valašská Bystřice
Ročník 1, číslo 2 - květen 2009

AHOJ VŠICHNI ! Jak se máte? Užili jste si Velikonoce?

Doufám, že se vám minulé vydání líbilo stejně jako mně. Bylo hezky barevné, plné zajímavostí, zábavy i prací žáků. Možná vás teď malinko zklamu, když řeknu, že toto číslo bude černobílé. To víte, chceme být už praví novináři a právě černobílá novinám dodá správný „šmrnc“.

Toto číslo je spíše zaměřeno na využití pravých novinářských postupů v členění i grafice a na zaměření školy v rámci grantu EU. I my v redakci jsme se zaměřili na práci u počítače. Učíme se různé „figle“, vylepšujeme, abych byl pro vás co nejzajímavější.

Na druhé straně rozhodně nechceme opomenout práce našich žáků, jejich úspěch i v celostátním měřítku. Máme se v řadě soutěží čím pochlubit. V tomto čísle naleznete výsledky soutěže, takže se dovíte, které logo bude zdobit moji titulní stránku.

Přejí příjemné čtení! :o)

Iveta Křenková ml., IX.tř.

VYHODNOCENÍ ANKETY

A nyní slavnostní fanfáry pro vítěze:

Na prvním místě se umístil Martin Polášek, VIII.B. Blahopřejeme!

Jeho vítězný návrh již zdobí číslo našeho časopisu.

Na stříbrné příčce se objevili Michaela Fojtíková, IX.tř. a Radek Smékal, VIII.B.

Bronz si odnáší Martina Stavinohová, VIII. B a Iveta Křivová IX.tř.

Na druhém a třetím místě se umístili žáci se shodným počtem bodů. Všechny práce můžete vidět na naší nástěnce u jídelny. Děkujeme všem zúčastněným žákům druhého stupně, i když jejich práce nebyly vystaveny, ani publikovány. Jde přece o pocit radosti, kterou dáváme sobě i druhým bez ohledu na známky, vysvědčení, pochvaly, nebo kapesné od rodičů...

Vylosovaní účastníci ankety :

Hana Kramolišová, V.tř., Barbora Vráblová, VII.tř.,

Lucie Kopecká, V.tř., Nikola Polášková, VI.třída,

Kateřina Pšenicová, V.tř., Marie Zuzaňáková, VII.tř., Jarmila Martinátová, V.třída, Jakub Stodůlka, VI.třída, Radka Zuzaňáková, V.třída, Tereza Kubjátová, III.třída

Všem jmenovaným budou předány symbolické odměny.

- r -

Lavička aneb Malé zamýšlení nad osudem

Pod pojmem lavička si každý člověk představí totéž. Kusy dřeva přibité k sobě. Denně ji používáme k sezení, někteří z nás na ní možná dokonce přespávají. Ale jak si myslíte, že se lavička cítí? Nebudeme o ní mluvit jako o živé

bytosti. Ale přece. Jak jí asi je, když se na ni posadí člověk, který není moc hubený? Určitě to není příjemné. Představte si, kdyby vám někdo sedl např. na břicho a ještě k tomu, když ten „někdo“ je poněkud větší rozdíru. Jistě by vám bylo příjemnější, kdyby si na vás sedla nějaká mladá slečna či chlapec. To už by se možná dalo snést...

Nebo jak se taková lavička cítí, když se na ni posadí mladý pár? Lavičce je pak trapně a připadá si jako páte kolo u vozu. Má pocit, že ji hned druhý den budou opět všechni pomlouvat, jak nikomu nedopřeje ani kousek soukromí. Když prší, nemůže se chudák lavička ani nikam schovat. Na druhou stranu, když je třeba čtyřicetistupňové vedro, nemůže se ani nikde osvěžit!

Jak vidíte, práva lavičky na pořádný život jsou velice ubohá. Měli bychom s tím něco udělat. A to ani nemluvím o tom, když se kolem ní vrací domů jistý druh opilého obyvatelstva našeho světa! V lepším případě si tato pochybná osoba na lavičku lehne a zůstane na ní v tomto stavu až do rána. No a v horším případě... To už si radší domyslete sami.

Proto budeme rádi, že lavička ve skutečnosti nežije. Nemusíte se totiž stydět za své chování k ní, ale určitě by se mohlo v něčem zlepšit. Vždy, než ji nějakým způsobem poničíte, myslíte na to, že to nemá jednoduché a jak by asi bylo vám, kdybyste byli na jejím místě.

Iveta Křenková ml., IX.tř.

VELIKONOCE

V tomto měsíci jsme měli opět prázdniny. My všichni školou povinni jsme si pět dnů volna užívali plnými doušky. Počasí bylo nádherné a človíčkovi by se chtělo oprášit gril.

Chtěla bych se zamyslet nad velikonočními zvyky. V Čechách je prastarou tradicí pomlázka, po našem „šmigrust“, a polévání vodou. To jsou zvyky, které se nevyhnou žádné domácnosti u nás. Podíváme-li se za oceán, zjistíme, že malí Američané hledají ve svých domech a zahradách vajíčka, které tam nechal Velikonoční zajíček. V Norsku je tradicí kromě malování vajec řešení záhad. Noviny jsou plné strašidelních příběhů a v televizi se vysílají hlavně krimiseriály. Nejvíce se mi líbí zvyk, který se praktikuje v Anglii. Tam ženy přivazují muže k židlím a za propuštění požadují peníze. Navrhují tento zvyk zavést příští Velikonoce i u nás. Byla by to pro naše nohy příjemná změna. Co myslíte děvčata???

Velikonoce za doby našich prababiček

Velikonocím předcházelo období čtyřicetidenního půstu. Po Květné neděli následovalo Modré pondělí a Šedivé úterý.

Škaredá středa - také sazometná, vymetalý se komínky, v tento den se nesmíte mračit, jinak se budete mračit každou středu v roce.

Zelený čtvrtok - na vašem jídelníčku nesmělo chybět něco zeleného, nesmíte se hádat, seje se hráč a len. Pekly se Jidáše pomazané medem.

Velký pátek - dodržoval se přísný půst - nejedlo se maso, lidé se myli v potoce, aby se jim vyhýbaly nemoci, nesmělo se prát prádlo, nesmělo se pracovat v sadu a nic si půjčovat.

Bílá sobota - doma se uklízelo a bililo, pekly se mazance a beránici, pletly se pomlázky a zdobila vajíčka.

Velikonoční neděle = Boží hod - každá návštěva dostala trochu posvěceného jídla, aby byla dobrá úroda, doneslo se také trochu jídla na pole, do studny a na zahradu.

Velikonoční pondělí = pomlázka - v tento den chodili koledníci s pomlázkami za děvčaty, šlehalí je a dostávali vajíčka a stuhy.

Š.Burianová, VII.třída

STREET DANCE - NĚCO O NĚM:

Street dance, nazývaný také pouliční tanec je zastřešující pojmem, který se používá pro popis tanečních stylů, jaké se vyvinuly mimo taneční studium, přímo v ulicích, školních dvorech, klubech. Začal se objevovat ve Spojených státech amerických v roce 1970. Pod tento pojem patří taneční styly jako: breakdance, popping, locking, hop new style a house dance.

Rozhovor s vyučující street dance:

Učitelka street dance **Kateřina Žitníková** (17) učí v Rožnově p. R. v Domě dětí a mládeže. Její kroužek je velice zajímavý, a proto jsme se s ní rozhodly udělat rozhovor.

1. Kdo tě k tanci přivedl?

Přivedla mě k tomu kamarádka, úplně náhodou.

2. Jak dlouho se už věnuješ tanci (street dance)?

Tančím od 10 let, takže 7 let.

3. Tvůj taneční vzor?

Určitě Laci Strike ze slovenské Street Dance Academy potom ještě Sofia Boutella. Z českých je to asi Linda Rančáková z Dance 2X5.

4. Co tě na tanci nejvíce baví?

Dá se říci že všechno: hudba, volný styl...to, že je street dance dynamický, impulzivní....Dají se v něm vyjádřit pocity a to mě baví.

5. Co ti tanec přináší?

Hlavně radost z pohybu.

6. A naopak ubírá?

Klouby...to, že tančím bosky, není asi moc prospěšné.

K. Fojtíková VI.tř., A. Králová VII. třída

DÍVKA ROKU

Nikol Heryánová se stala oblastní vicemiss Dívky roku 2009 a postupuje do celostátního kola! Držíme palce! -r-

KARLOVARSKÁ RŮŽIČKA

Naše úspěchy míří tentokrát i do celostátního měřítka. Na začátku dubna se účastnily národní klavírní soutěže Karlovarská růžička dvě žákyně naší školy: Veronika Richterová a Kateřina Hošáková, obě ze III.třídy. **Kateřina Hošáková ve své kategorii zvítězila!** Oběma šikovným děvčatům děkujeme za reprezentaci školy v celostátním měřítku a přejeme, ať ve svém krásném konfíčku vydrží.

Neméně úspěšnou je i Veronika Baslová z VIII.A třídy, která se minulý rok účastnila celostátní soutěže Prague Junior Note. ve své kategorii získala krásnou stříbrnou příčku. Přejeme jí, aby i v tomto roce přálo štěstí a načerpala na soutěži mnoho nových zkušeností a zážitků.

-r-

NOC S ANDERSENEM

Letošní noc s Andersenem se konala 3. dubna, protože tento den byla vydána první knížka Ferdy Mravence. Jako každý rok se opékaly špekáčky a byly přichystány různé soutěže, také diskotéka. Po půlnoci se vyvolávali duchové. Všechno organizovala knihovnice paní Vráblová. Noci s Andersenem se účastnilo celkem 18 dětí. Nejvíce dětí bylo z 6. třídy, pak hodně pátáků, pár sedmáků a jedna prvňáčka, která byla velmi statečná. Na výpomoc přišlo i páry studentů. Pro všechny to byla velká zábava.

Anna Škrobáková V. tř.

ROZHOVOR S PANEM ŘEDITELEM

Všichni žáci vědí, že nejdůležitější osobou na každé škole je pan ředitel. Je garantem výchovně – vzdělávacího i ekonomického chodu školy, žáků, učitelů i zaměstnanců školy. Jaromír Konečný, ředitel naší školy, se stal od tohoto roku i garantem Grantu EU pro zasíťování školy, vybudování kvalitnější pracovny s počítači a studijního informačního centra. Díky podpoře **Grantu** může vycházet náš časopis, mohou pracovat kroužky Baltík, Psaní všemi deseti a Zpracování digitálních dat. Víme, že to nemá jednoduché. Rozhodli jsme se, že s ním uděláme rozhovor, ale nebude ho trápit garancí **Grantu**. Trošku najiné téma:

1. Jak dlouho jste ředitelem na této škole?

Na této škole jsem ředitelem od roku 1985 a 5 let jsem byl inspektorem na školském úřadě ve Vsetíně.

2. Chtěl jste dělat v životě něco jiného než kantořinu?

Zřejmě ne.

3. Jakým sportům jste se nejvíce věnoval?

Skoro vše.

4. Podědil jste geny po otci, který byl zahradníkem?

Asi ano.

5. Do jaké země byste se nejraději podíval?

V mnoha zemích jsem už byl ale rád bych se podíval do Brazílie.

6. Jaké knihy máte rád?

Knihy mám rád spíše naučné.

Děkujeme za rozhovor.

N. Polášková, VI. tř.

CHRÁM A TVRZ

Recitační soutěž CHRÁM A TVRZ proběhla 3. dubna ve Vsetíně. Z naší školy bylo vysláno sedm reprezentantů: **Jana Šrámková (čestné uznaní)**, Matěj Petružela, Jan Marschavella, Tereza Majerová, Michaela Šrámková, Jana Hatlapatková a Veronika Baslová. Všem žákům bychom chtěli vyjádřit pochvalu za snahu a reprezentaci školy.

Natalie Juřicová, VII. tř.

FLORBAL

„Nezvítězili jsme, ani neprohráli“ – tak by se dal charakterizovat zápas žáků street hokeje v národní soutěži žáků v Ostravě **16. 4. 2009**. Tomuto klání předcházela dvě kola soutěží v naší oblasti. Družstvo VI. a VII. třídy se úspěšně probojovalo do soutěže, v níž bylo 64 družstev a 32 bylo vyřazeno. Zápas měl zpočátku výborný průběh, ale štěstěna přála v závěru souperům. Nevadí, důležité jsou zážitky a sportovní zkušenost. Účastníci: A.Král, L.Vavřín, Z.Krhutek, V.Karafiát, J.Křenek, M.Hlaváč. Kouči: M.Obšivač, O.Fuchs. Tak hurá do dalších úspěchů! -r-

PRÁCE ŽÁKŮ

Princezna Magdaléna

V království krále Jaroslava bylo stále veselo. Král měl dceru Magdalénu a ta byla velmi krásná a stále veselá. Nejraději jezdila okolo království na koloběžce a pořád zvonila na zvonek, který byl na ní připevněn. Chůva za princeznou neustále běhala a volala: „Princezno Magdaleno, hlavně pomalu, at' si neublížíte!“

Magdalena byla však někdy neposlušná, rozpustilá a ráda dělala chůvě naschvály. Tak to pořádně rozjela.

Jede, přidává na rychlosti a každou chvíli se ohlédne za chůvou a křeč: „Přidej, chůvo, přidej!“

Chůva spěchá, zadýchává se, široká sukně se jí plete pod nohy a najednou bučí. Spadne na chodník ze zámkové dlažby. Princezna se podívá po chůvě, jestli porád běží. Jakmile se otočí, uvidí ji, jak leží na zemi. Neposlušná princeznička volá: „Síste v pořádku, bolí vás něco?“ Chůva heká, ale přemáhá se. Nic mě neboli, ale už nemůžu!“

„Vidíte, kdybyste si oblékla takové kraťasy, jako mám já, nic by se vám nestalo!“ Směje se divoká Magdalenka.

Zmožená chůva říká princezné: „Já pomalu půjdú na zámek, už toho bylo dneska dost.“

Princezna nadšeně souhlasí a dál jede spokojeně sama. „Konečně! Aspoň mě nikdo pořád nehlídá, copak by se mi asi tak mohlo stát?“ Pokračuje v cestě a z velkého kopce ještě šlápně do brzd. Znenadání najede na špičatý kámen a spadne z koloběžky.

Vidí ji mládenec. Běží jí na pomoc, zvedne hekající princeznu a praví: „Máte píchnutou gumu!“ Pak zlepí duši na koloběžce a oba jezdí dál a dál, pořád dokola okolo království.

A jestli se jim nic nestalo, jezdili tak spolu dál až do smrti. *Jaroslav Křenek, VII. třída*

Drak Mrak

Narodil jsem se 23. ledna 1763 v jeskyni. Nyní bydlím v Druhé jeskyni č. 537. Můj otec drak Smrad pracuje jako hlídka v muzeu a matka jako topička v továrně. Máme také jednoho bratra, který je o 150 let starší. Jmenuje se Obří palec. Do školy jsem začal chodit r. 1805, nyní jsem se stal vysokoškolským studentem s průměrem 1,1. Z vyučovacích předmětů mám nejraději drakologii.

O cizí jazyky se nezajímám. Knihy moc nečtu kvůli svému dlouhému jazyku, protože se mi vždy při čtení zaplantá do zubů.

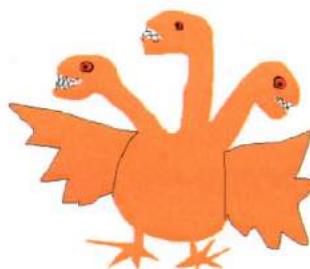
Mimo školu rád litám a pouštím hrůzu na vesničany. Podařilo se mi vyhrát soutěž o největší zuby, uši, jazyk a taky oči. V oboru krásy těla jsem evropský přeborník. Můj

zdravotní stav je OK. Chtěl bych studovat na Vysoké škole Pidipálkov, která leží jen pár letů od naší jeskyně.

V Hastrovicích 28. června 1850

Drak Mrak

J. Majer, IX. třída

Inzerát

Prodám devítihlavou saň. Je to malíčké a roztomilé zvířátko, které se zalibí všem dětem. Nepouští chlupy a taky toho moc nepapá, jen jednu princeznu měsíčně. Naše milá a malá saň si chce pořád hrát a nezlobí! Má ráda mazlení a koupání. Malou saň prodáme lidem s dětmi, velkým domem a přátelskou povahou. Kdo má zájem, napište nebo zavolejte na číslo 777 670 367, nebo se přijďte podívat do Valašské Bystřice Žáry 235.

Zn. Chcete ji?

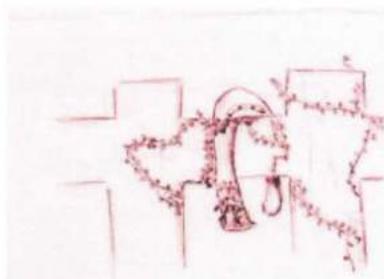
M. Hlaváč, VII. tř.

Klaris a její velký dárek

Byl to čtvrtý týden, co Klaris chodí na kurs, ale dva koníci, na kterých jezdila, neměli žádné jméno. Tak toho hnědého koně pojmenovala Hnědáška a bílého Bělka. Obě byly klisny. Málem jsme zapomněli! Klaris chodí do páté třídy. Na vysvědčení má samé jedničky a za týden bude mít desáté narozeniny. Ten jeden týden uběhl rychle. Klaris připravovala na stůl jmenovky, které sama vyrábila. Dnes má narozeniny. Je půl třetí odpoledne a začínají chodit hosté. První dárek si Klaris rozbalila. Je od její tety. Knížka o koních a sedlo. Klaris byla moc ráda z té knížky, ale ptala se tety, na co to sedlo, když v tom kurzu sedlo mají! Teta Klaris odpoví: „Neboj, však uvidíš!“ Tatínek a maminka chytli Klaris za ruku a dovedli ji

ven. Byla tam stáj s výběhem pro koně. „Jen běž a otevří dvířka od stáje,“ říká maminka. Klaris jde a otevře dvířka. Uvidí tam dva koníky. Jsou to Bělka a Hnědáška. Tatínek říká: „Jsou tvoji.“ Klaris tomu nemůže uvěřit, ale je ráda, poděkuje maminec a tatínkovi: „Děkuji, jsem strašně ráda!“

*Úryvek z příběhu O Klaris a koních -
- Klára Václavíková, III. třída*

Třída našich snů

Jak by vypadala podle šestky třída jejich snů? Posuďte sami, jak může pracovat fantazie...

Stěny - žluté

Okna - přes celou stěnu.

Na přední stěně - magnetická tabule a fixy, promítacka.

Učitelský stůl - velikost tak 4m, je vykládaný rubínky a drahokamy, má počítač.

Lavice - z dubového dřeva, na boku mají připevněné pití, mají počítače, tiskárny, na každé lavici reproduktor pro hudbu, která se bude pouštět během vyučování.

Zidle - křesla kožená, oranžovo - zelená nebo kanape.

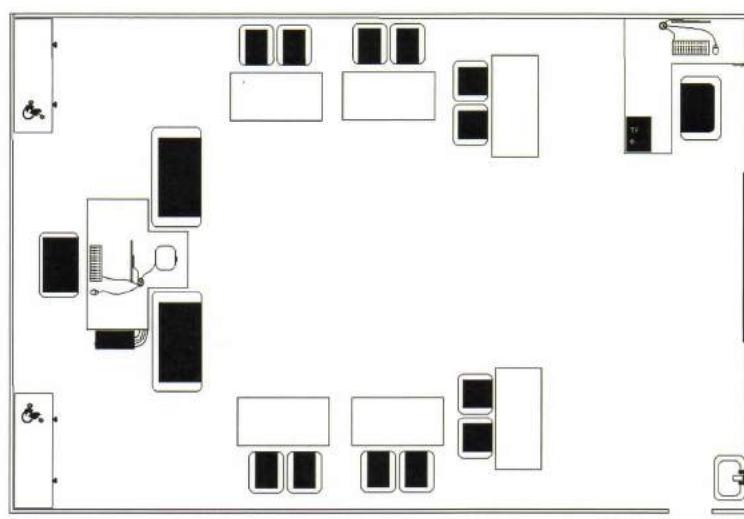
Vzadu - prosklené skříně, stolní fotbal, kulečník, sauna, automat na pití, bar a u baru na zemi kůže z krokodýlů a tygrů, zmrzlinový stánek, vířivka

Podlaha - dřevěná, měkký koberec.

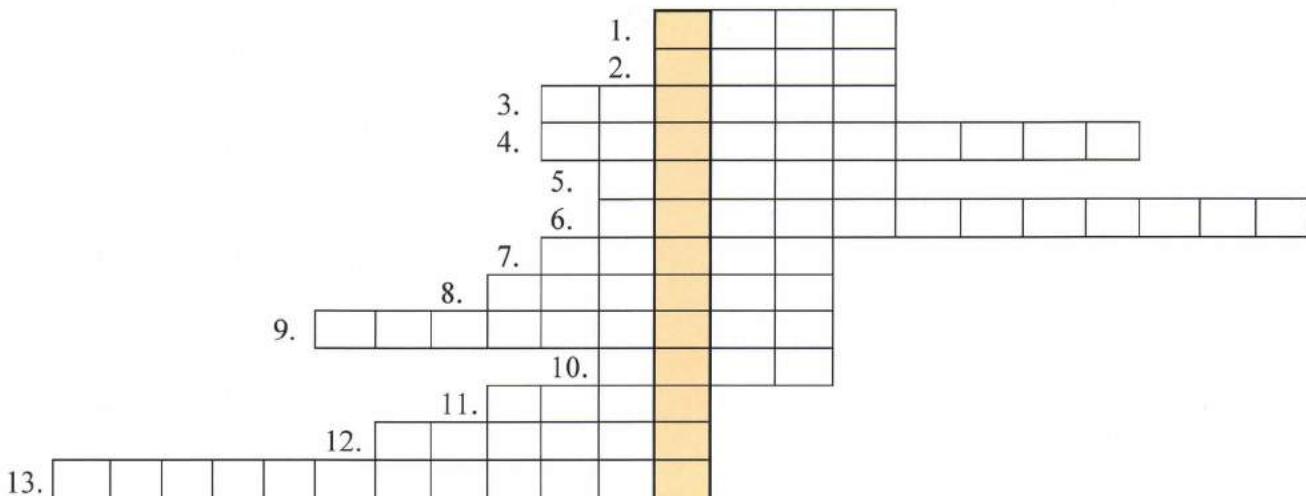
Další doplňky - palmy tak

2 m a na nich živé opice, poličky s orchidejemi, bodové osvětlení, radiátor s chrániči, luxusní umyvadlo, možnost kreslit obrázky na zdi, roboti, kteří nám pomáhají, kamery, tajná skryš pro vojenskou výstroj.

VI. třída

ZÁBAVA

1. westernový krok
2. postroj na hlavu s dvěma udidly
3. otěže u vozů
4. disciplína na vytrvání
5. při jízdě je držíme v ruce
6. plnokrevník, chladnokrevník, ..., pony
7. železný oblouk pro naši botu na sedle
8. pomocná otěž
9. výrůstek na nohou koně
10. část povinné úlohy v reiningu
11. dvoudobý chod
12. nejjednoduší skok
13. shirský kůň je kůň

Slovo šéfredaktora na závěr

Vážení a milí redaktoři, chtěla bych Vám oficiálně poděkovat za velký kus práce, který jste od prvních dnů společných sezení v naší učebně zvládli. Sami dobře víte, jak vypadaly proměňovaly. Novinařina je těžký chlebíček, ale osobnostmi, zjišťujete, kolik šikovných žáků mezi jaký vliv můžete mít na dění školy jako celku. k vytváření živější atmosféry ve škole. volného času, pracovat na příspěvcích, shánět aby Vaše nadšení i studnice nápadů nevyprchala a uspokojení i radosti. Tak si držme palce!

Vaše

MILUŠE STUCHLÍKOVÁ

Čau děti: D, teda lidi.
V minulém čísle jste na předposlední straně viděli fotku, která patřila letošním devátákům ve II.tř. Byli zde "schováni" V.Lysáková a P.Štross. Veronika se poznala, a tak od nás dostane malou odměnu, Patrik se nepoznal, nedostane nic!! A v příštím čísle nás čeká nová foto-hádanka.
S.Křenková, VII.třída

